

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนของนักเรียนวัยรุ่น (2) ศึกษาการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยรุ่น (3) ศึกษาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น (4) เปรียบเทียบความแตกต่างของบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการของนักเรียนวัยรุ่นที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนต่างกัน (5) เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นที่มีการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการต่างกัน (6) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นซึ่งเป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนพระโขนงพิทยาลัยจำนวน 150 คน โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน 150 คน และโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม จำนวน 150 คน รวม 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบวัดจำนวน 3 ชุด คือ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุน แบบวัดการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการ และแบบวัดพฤติกรรมการเผชิญปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนวัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนอยู่ในระดับมาก (2) นักเรียนวัยรุ่นมีการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการอยู่ในระดับมาก (3) นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาอยู่ในระดับมาก (4) นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสลับสนุนต่างกันมีการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (5) นักเรียนวัยรุ่นที่มีการบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (6) การบรรลุลานตามขั้นพัฒนาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเผชิญปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .584

The purposes of this study were: (1) to study love-oriented type of child-rearing in adolescents (2) to study achieved developmental tasks in adolescents (3) to study the coping behavior in adolescents (4) to compare achieved developmental tasks in adolescents who achieved different amounts of love-oriented type child-rearing (5) to compare coping behavior in adolescents who achieved different amounts of achieved developmental tasks (6) to study the relationships between achieved developmental tasks and coping behavior in adolescents

The subjects consisted of 450 students in adolescents, in the second semester, academic year 2003, at Prakanongpittayalai School, Treamudomsuksapattanakarn School and Wat Chanpradittaram Vittayakom School. Data were gathered by means of questionnaires which divided into 3 parts: Love-Oriented Type of Child-Rearing Test, Achieved Developmental Tasks in Adolescents Test and Coping Behavior Test. Percentage, mean, standard deviation, t-test and Pearson's product moment correlation coefficient, were used in the analysis of data.

The findings were as follows: (1) adolescents received high level of love-oriented type. (2) adolescents achieved high level of developmental tasks. (3) adolescents achieved high level of coping behavior. (4) there were significant difference ($< .001$) in achieved developmental tasks between adolescents who received different amounts of love-oriented (5) there were significant difference ($< .001$) in coping behavior between adolescents who achieved different amounts of developmental tasks and (6) there was positive relationship ($r = .584, < .001$) between achieved high level of developmental tasks and coping behavior.